

[Landbrugsministeren.]

lagt Skjul paa, at jeg er Tilhænger deraf. Jeg har i sin Tid gennemført Loven om konjunkturbestemt Rente for Statshusmænd, og jeg anser det for et stort Gode, at den blev gennemført, fordi den netop fastsætter en højere Rente under høje Konjunkturer og en lavere Rente under Lavkonjunkturer. Det ærede Medlems Udtalelse om Bondens Kærlighed til Jorden er der ingen, der vil bestride, i hvert Tilfælde skal jeg ikke bestride den, tværtimod, men jeg vil hævde, at mange, mange unge Mennesker har lige saa stor en Kærlighed til den danske Jord, og intet vil være dem kærere, end om de kan faa Lov til at dyrke Jorden og leve af det Arbejde, de udfører. Men hvis Bondens Kærlighed til Jorden er saa stor, at han ikke vil afstaa Jord hverken til de unge Landmænd eller til dem, der sidder og hel- eller halvulter paa 3—4—5 Tdr. Land, saa mener jeg, at den førstes Kærlighed maa begrænses i Forhold til de sidste.

Jeg skal slutte disse Betragtninger med at udtale, at jeg er villig til at gaa ind i en Forhandling om Forslaget, men jeg maa forud sige, at for mig staar det saaledes, at Spørgsmaalet om Tillægsjorden bør med i disse Forhandlinger i første Række.

Formanden: Jeg gaar ud fra, at man nu fra alle Sider vil bestræbe sig for at undgaa Gentagelse af allerede fremførte Argumenter.

Det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) har Ordet for en kort Bemærkning.

Larsen (Bjerre): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Einar Simonsen angaaende Statens Jordlovsudvalgs Køb i det frie Marked, at naar jeg hævder, at netop disse Køb vil bevirke en Stigning i Ejendomspriserne, saa er det, fordi det er en stærk Køber, der melder sig, som kan købe dyrt. Derfor vil en saadan Prisstigning finde Sted. At vi har været saa heldige inden for Statens Jordlovsudvalg sidste Aar at købe en Del Ejendomme, er ikke Bevis for, at der er Jord nok at faa. For Eksempel er det i Aar kun lykkedes mig at købe 4 Ejendomme. I Fjor fik jeg købt Ejendomme med et Areal paa tilsammen 900 Tdr. Land, i Aar er vi kun naaet op paa 250 Tdr. Land. Det, jeg har sagt hele Tiden og holder fast ved, er netop, at der bør skabes en Jordreserve, og naar det siges, at Jordlovsudvalget har store Arealer, ved det ærede Medlem udmærket godt, at disse Arealer ikke paa langt nær er udstykningsmodne alle sammen. Hvis de havde været det, laa For-

holdet anderledes. Det var vel ogsaa af Betydning, hvis der kunde slaas Hul paa Jorden i de Omraader, hvor vi har den bedste Jord. Jeg kan f. Eks. nævne, at i mit Omraade, i Vejle Amt, er det saa at sige ganske ugerligt at købe Jord, at købe Ejendomme, i Aarhus Amt ligeledes, og det er netop, hvor man har den bedste Jord. Vil vi være med til at holde Ungdommen fast, saa sker det kun ved at have en Jordreserve, som vi havde i 1919, da man frem i Tiden kunde lægge en Plan, hvorefter der kunde udstykkes op mod 500 nye Husmandsbrug om Aaret. Det er det, der skulde stiles efter.

Saa vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at selv om der er enkelte, der ikke ønsker Tillægsjord og ikke er interesseret i det, er det store Flertal dog interesseret i det. Er der af 50 000 smaa Ejendomme 10 000—15 000, der gaar fra, bliver der dog et stort Antal igen. Derfor har jeg gjort disse Bemærkninger, og dem holder jeg fast ved. Hvis ikke man indfører en anden Linie i Udstykningen end hidtil kendt i Jordlovgivningen, er det en March paa Stedet, og det er det, man ikke kan forsvare over for Landets Ungdom.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Erik Eriksen: Ministeren kan ikke med Skygge af Ret paastaa, at jeg har skubbet Problemet fra mig. Forholdet er jo det, at Ministerens Forslag er udarbejdet i min Tid. Ministeren kommer med en § 8, der er ny, og et Par enkelte Ændringer i andre Paragraffer, der følger af denne § 8. Det, jeg har sagt, er, at denne § 8 kan vi ikke tage, men det gør mig i og for sig en lille Smule ondt, at Ministeren vil paastaa, at jeg har skubbet Problemerne fra mig, og jeg tror nu heller ikke, at Ministeren vil faa ret mange til at indrømme, at dette er Tilfældet.

Nu siger Ministeren, at skal han kvittere § 8, giver han ikke meget for det Samarbejde, der kommer ud deraf. Jeg kan dertil kun svare, at jeg ikke skal presse Ministeren. Jeg har sagt til ham, at han selv maa vælge, og det Valg maa han vel træffe inden saa forskrækkelig længe. Det er min faste Overbevisning, og det gentager jeg, at hvis han vil gaa ind paa at gøre Forsøget med Forslaget efter de Linier, jeg har angivet, saa vil der komme et Resultat ud deraf. Sagen er den, at der overhovedet ingen Jordmangel er i Dag. Ministeren er ikke engang i Stand til her fra denne Talerstol at give Tilsagn om at garantere blot at skaffe Bygge-